

Työryhmä 2

Ammatillisen koulutuksen järjestäjät

Antero Saarivirta, pj, Kankaanpään opisto
Anne Hakso, Rovala-Opisto
Marja-Riitta Heikkilä, Paasikivi-opisto
Vesa Holappa, Siikaranta-opisto
Hannele Pulkamo, Kanneljärven opisto
Pulmu Rinne, Helsingin kristillinen opisto
Marjatta Saari-Musakka, Seurakuntaopisto
Jyrki Ijäs, sihteeri, SKY

Ryhmän opistoissa oli kaikkiaan kuuteen (6) tutkintoon johtavaa 2. asteen perusopetusta, osin myös näyttöperusteisena. Opistoissa annettava lisäkoulutus johtaa lähes 20 ammatti- / tai erikoisammatti-tutkintoon, oppisopimuskoulutettavien määrä on opistoissa huomattava (useita satoja).

1. Havainnot arvioinneista

Miten arviointitietoa ja –kokemuksia voidaan hyödyntää / miten olette omassa työssänne niitä hyödyntäneet? (kokemuksia, ideoita myös Kansallista arviointisuunnitelmaa ajatellen)

- Vaikka arvionnit onnistuttiinkin toteuttamaan ohjeiden mukaan, ei niiden tulosten purkuun / niitä koskevaan omaan arviointiin jäänyt aikaa, prosessi jäi ”pienen piirin omistukseen” eikä arvioinnin materiaaleja ole (vielä) saatu siihen osallistuneiden käyttöön
- aluevaikuttavuuden arviontiprosessi erityisen työläs, mutta sen jäsentäminen ja yhdessä pohtiminen tärkeää, sen artikulointia auttoi jos oli jo onnistunut määrittelemään / perustelevaan työelämän kehittämis- ja palvelutehtävän
- arvioinnin tulisi palvella meitä (koulutuksen järjestäjiä ja opiskelijoita) jatkuvan kehittämisen välineenä, ei keskushallintoa, varsinkin kun sen tulokset eivät näy esim. uusina aloituspaikkoina tulospalkinnoista huolimatta
- vaikka raadin mukaan tehtiin huippuhyvää työtä niin meidän mittarit eivät istuneet arvioinnin sabluunaan: oliko johtopäätökset tehty jo etukäteen isoja järjestäjiä legitimoiviksi? ja jääkö kansanopistojen porukassa automaattisesti ”jämäjengiin”?
- arviointi tulisi nähdä Hannun esittämän kuvan mukaisesti: suunnittele, toteuta, arvioi ja kehitä, kaavaa tulee soveltaa niin sisäiseen (itse-), keskinäiseen kuin ulkoiseen arviointiin
- meidän on pyrittävä paremmin artikuloimaan omaa osaamistamme (”pois turha vaatimattomuus”): työelämäyhteydet, omat ja ylläpitäjän verkostot, pitkä traditio, tutkintojen ja niiden perusteiden keskeinen kehittämisestä, henkilöstön osaaminen, opiskelijoiden motivaatio, kampuksen monimuotoisuus jne uskallettava kuvata kunnolla auki

2. Mitä ongelmia arviointien toteuttamiseen on liittynyt? Tai mitä yleisiä arviointiin liittyviä ongelmia tulee mieleenne?

- ”Kyllä kadutti kun ihan vasiten lähdettiin kyselyä peräämään.”
- Ammatillisten arviointien aikataulut oli hyvin tiukkoja ja niiden järjestelyt sekavia, vaativia ja aikaa vieviä.
- ”Arvioinnin ymmärrän, mutta onko laadunvarmistus jo kontrollia”
- Mittarit eivät tunnista kansanopistotyötä
- kansanopistojen ja muiden oppilaitosten välinen yhteistyö jäi ohueksi

3. Mitä toiveita ja odotuksia teillä on SKY:lle arviointiosaamiseen ja arviointikäytäntöihin liittyen?

- opistoverkostojen yhteistyötä (G7, OBN, Avainopistot, Diakonia jne) ja vertaistoimintaa sekä mentorointia tulisi tukea ja tehdä sitä (= keskinäistä laadunvalvontaa) näkyvämmäksi
- yhteisiä pelisääntöjä kehitettävä systemaattisemmaksi laatujärjestelmäksi
- kansanopistotyön käsitteitä tulisi avata ja niiden artikulointia vahvistaa
- arviontiraportteja tulisi arvioida ja tulkita yhdessä ja ”ääneen” ja laatia tarvittaessa niitä täydentäviä selvityksiä (esim. työelämäyhteydet, kehittämis- ja palvelutehtävissä onnistuminen)
- Kansallisen arviointisuunnitelman ennakointiin ryhdyttävä ajoissa
- yhteistyö muiden yksityisten ammatillisten järjestäjien kanssa tärkeää, samoin näkyminen ammatillisten järjestäjien foorumeilla (seuraavaksi Kokkolassa 6.-7.11.)